

ॐ ॥ ४३ ॥ ब्रह्मा मासेपोटिचें बाळः सावेलणे पुरविंमिंसकळ
परिमक्तां व्याहेसिप्रबळः प्रितिकळोळतेपनाहिं ॥ ४० ॥ म्यां ब्र
ह्मा लाविला कर्मपंचाः परत्तांसिदिधलिने धर्म्यताः व्यालागीन
वचें मिंब्रह्मा प्राप्तिताः हाये परातु बका तागौ छियां वा ॥ ४१ ॥
उणे आणुनि ब्रह्मयांसिः मिंजालो बणे वछपांसिः एवनिजमक्तां
व्याहेसिः प्रिति ब्रह्मयांसिमजनाहिं ॥ ४५ ॥ असो ब्रह्म यां विहेसी
कथाः सं कर्षणमाशाश्रेष्ठ म्नाताः परिमक्तां व्याहेसीतत्वता
नाहिं प्रीतिमवचा तपांसि ॥ ४५ ॥ कोरवांबया पक्षपातासि उ
णे आणुनि वळि मद्रासिः म्यां वांबविले निजमक्तासिः पांउ

वांसिनिजांगे ॥ ४७ ॥ तु जदेखतांमिष्मावां पणिः म्याहारिप्ये उतिर
 पागणिः वां वविला कोदं उपाणिः फक्तु यु डामणि अर्जुनु ॥ ४८ ॥ रमा
 मासिपाचाविराणिः ते म्यांसेवेसि लाविलि यराणि रवां दिं वायि
 ली पागोष्णिः फक्तु सिरामणि गोपिका ॥ ४९ ॥ जेलक्षिम निशेष
 पेक्षितिः ते मज पुज्य परम प्रिति जेमज लक्षिम मागतिः सांमि श्री
 ना श्री पति ते से होये ॥ ५० ॥ लक्षिम उपेक्षुनि निश्चितिः मज निज
 फक्तु आवडतिः मज पढियंता उमा पतिः सा कुनि अति प्रितिः फ
 क्तोचि ॥ ५१ ॥ ज्या महादे वाये निगुणः म्याहिं शाम वण धरणः ज्या
 महादे वाये नि वचनेः म्या मोह निहाणे दुसरे नि ॥ ५२ ॥ ते विमोहो

(2A)
निचांदशीणिः म्यासिउमुलविलाततक्षणिः रकुमागदमोहोनिपासु
निः धेक्षणि तारिल्ल॥ ५६॥ यापरिमाइयां फक्तोहोनिः मजप्रियुन
के सुष्णपाणिः मजपदियेतेत्रीपुवनिः फक्तावाचुनि आननाहि
॥ ५७॥ आगमनिगमप्रतिपाद्यः मासिबलुलुजस्यति सुद्ध तेनिज
दृदयिं मिं परमानंदः फक्तनिजपदवाहातुसें ॥ ५८॥ मजनिजदोहा
विनाहि गोडिः गोवणुजालो आवडिः गायिसखें अरडि दरडिः की
तापटिं प्योडिः फक्तांवि ॥ ५९॥ मिं अवाप्तस कण कामः परिप्रेम
ष्ठात्तागीस दास कामः देवतां प्रेमणा वा पावो परमः मिं आत्मा
राम उडि प्यालि ॥ ६०॥ प्रेमण देवतां दिविः मिं प्यें आयुल्लियेसं

वंसादिः न कृतां वारिं वंदे सुख कोटिः नये तारि उग उविं सेव कु होये
 ५॥ सोडुनि महत्तु परि वडिः पिनि जपर कां चे उचिष्ट काटिः सक्त का
 जा चे सा कडिः करि कुर वंडि देहा वि॥ ५१॥ उपे सुनि निज देहा सिः
 उधे वा तु ज सारि रव्यां स क्तां सिः मज आव क ति ते धि हि रि सीः जि वे
 सर्व र्चे सिं पडिये ते॥ ५२॥ आवडि करि तां मा शे म जन मज पु ज्य ज
 ले म सक्त जनः सुा पर कां चे निज लक्षणः स्वये श्री कृष्ण सागतु॥ ५३॥
 श्लोक॥ निरपेक्षं मुनिं शांतं निर्वैरं समदर्शनं अनु ब्रजाम्यहं निखं
 पुण्यये सुं चिरेणु नि॥ ५४॥ टीका॥ अनन्य करि तां मा शे म जनः मा
 शां चरु पिं स गट ले मनः सकल वासना गेल्या विरोन वृत्ति सु

3A

विविचित्रतुतेविविचित्रनामः विचित्रा कारेजगविषमः तेषदेखेसार्धि
सर्वे समः परब्रह्मसमत्वे ॥७४॥ फाडफाडिनसिगाताः ताडतोडि
नकरिताः मासेनिसजनेमद्गताः सर्वसमतामद्गवे ॥७५॥ मद्ग
वेसमता आलयां हाताः खुदलिमुतमेदाविकार्ताः पेदशुन्य
स्वभावताः निर्वैरताः सहजेवि ॥७६॥ जंवरिदेता चैमानः तं
विविरोथावे कारणः अवधायकुविआपणः तेषवेरि कोणको
णावा ॥७७॥ गगनगगनेसि के माडेः किंवंदे चंदेसिंजुसमाडेः किं
जीके बिंदुरवरेः जिहाकरि ॥७८॥ जे सदावे निराकरणः तं विनिव
रतेचं लक्षणः उडवाहेससजाणः निर्वैरपण यानां ॥७९॥ नि

रूपेष्ट आशि माझे मजनः शांति आशि समदर्शनः पांचवे ते नि
 र्वै जाणः पंचलक्ष हे मुख्यत्वे ॥ १८० ॥ असो पंचलक्ष कथाः
 ये कि निरपेक्षा आलिपां हाताः पायां लागे सायुज्य ताः पुण्विद
 ता वसावे ॥ ८१ ॥ निरपेक्षा चे निश्चय मनः निरपेक्ष तो निर्वै जा
 णः निरपेक्ष तो शांत संपूर्णः निरपेक्षा विपुर्ण से वामिं करिं ॥ ८२ ॥
 कडां कपाट न रिगता जाणः न सोसितां अति साधनः हे ठाता आल्यां
 पंचलक्षणाः विश्व उद्दरण सायेनि ॥ ८३ ॥ ऐसि यां परत्तां चंदर
 षणः जाल्यां तरति हे नवल कोणः साचै करितां नाम स्मरणः
 उद्दरण जड जिवां ॥ ८४ ॥ ये पंचलक्षणे आल्यां हाताः मज्ज

५१
निअधिक पवित्रताः जोडलिम स्यां पक्ताः मिहिं वंदिमाघां
चरणरेणु॥ ८५॥ समुद्रोदक मोधिं वढेः सुखिम पुरता अधिक
वाढेः जगनि बवि वाडु कोडेः फेडि सां कोडे दुक्कणावे॥ ८६॥ ते वि
उदक समुद्रि थसताः उपेगानये विमर्षे थाः ते विमासे निम
ज ते मङ्गलाः जालि पवित्रता मज होनि॥ ८७॥ केळि चारवतां
चवि नातुडेः तिचिं चिकेष्टे ते आति गोडेः ते विमज होनि माझां
पक्तां कोडेः पवित्रता वाढे अनी वार॥ ८८॥ माझां वांयि जें पवि
त्रपणः ते पक्ता वे निमज जाणः या लागी पक्तां मागे मिं आपण
थावे चरणरेणु वंदाव्या॥ ८९॥ पक्क चरणरेणु वंदिताः मज के

वदति आलिपविब्रताः मासें पाये वणिवा हेमायाः जाणत च तस
 दामि ॥ १९० ॥ एवं मास्या फलाचें जें सुरवः सुरवपणे अलौकिक
 तें सुरवर्णति आणिकः तें बोला व्यासुरवः सिरेना ॥ ७५ ॥ श्लोक ॥ निष्किं
 च नामयि नुरक्तचेतसा ॥ बांतामहां तोरि विच्छजिव वण्ण ॥ कामे
 रनाल अथीयो ज्युषंति यः तं नैरपेक्ष्य न विदुः सुरवं मम ॥ १९१ ॥ टिका ॥
 पिं वांचुनि ज्यावेगां विः नाहिं फुटकिं च वटिः मज वांचुनि सगळे
 ऋषिः आणिका तें दष्टिः नेदरवति ॥ ७६ ॥ ऐसें करितां मासें फज
 नः जाति कुण्ठे हापिमानः सह जें जाये निरसोन अकिं वनया
 नावं ॥ ७७ ॥ याहि वरिस प्रेम भक्त मासां चरु थिरंगलें वित

54

अते वनिज शान्ति तेयः ध्यसे नोदत निजरूपे ॥ ४७ ॥ ऐसियागानिज
शान्तिः परिपाकाते पावलिपत्तिः तेमिवांचुनि सर्वभूतिः दुजिस्ति
तिजाणेना ॥ ४८ ॥ तेषजोजोजिउजे पदे रेवः तो तोम दूये वोळरेवः
ते वोळरेवचे निहाररेवः अतियपासु रेवः धनन्य करि ॥ ४९ ॥ ऐ
सियामह पस्तिः जिउमावि अनन्यापतिः एवमद्रावे मासिपत्तिः
महुं तेस्तिपानां वा ॥ ५० ॥ ऐसामद्राव पावनायुक्तः सवि सर्वत्रमा
शापत्तः तेष कामादि दोषसमस्तः अस्तमाना जातते काळि ॥ ५१ ॥
सवितायेतां प्राविजवक्कि मावणेन दोत्रमंडळिः तेविपत्तिचा प्रयो
धकाळिः जालिहेळि कामादि कां ॥ ५२ ॥ जालियां कामाविनिवृतिः

६ सहजेचिनिर्विषयास्थितिः तेयमास्यासुखाचिसुख प्राप्तिः सुखेसु
खमोगीतिः सुखरूप ॥ २०० ॥ देशं काष्ठं वेदानुवादः ज्यासुखाचिनक
रवेमर्यादाः सासुखाचिसुखसंपदाः मद्भक्त सदा मोगीति ॥ १ ॥ ज्यासु
खाचिसुखप्राप्तिः विरोनिजायेचितवृत्तिः सुखेसुखरूपसर्वोभोहेतिः
येवदिसुखप्राप्तिमद्भक्त ॥ ११ ॥ यितरमिसांगोकायिः मोक्षसुखाचांवा
यिः सासुखाचिगोविनादिः धन्यप्राहिः हृदिभक्त ॥ १२ ॥ ऐसियासुखा
कारणेः साधकसिर्गताजिवंप्राणः तपादिशरीरशोषणः ब्रतधरणं
विषयांचे ॥ १३ ॥ येककरितियोगयागः येककरितिशास्त्रसांगः येकि
सांडितासंगः गृहदारा ॥ १४ ॥ येकफळाहारिनिराहविः येकतेनगन

येककीर्तिसर्वस्वभाग १५

6A

बल्लु-वारिः येक कडों क पाटसिखरिः गीरि कंदरिगाले ॥५॥ येकते
जट्याळगां व्याळः येक नखधारि ठिसाळः येक मह हटि विषाळः
येकते पिंसाळः मतसुद्रा ॥७॥ येकतां बडे बोडिकेः येकते केवळ सुडकेः
येकतिर्या टणें रोडिकेः येकते सुंकेः मौननिष्ट ॥८॥ येकरारवे येकसंगे
येकते असंत बोलिकेः येकपाणिपिंसि जालिं उदकेः कुशमतिके वि
गुतलिं ॥९॥ ऐस्या नानापरि चराविपतिः साधकसिपातां नेणों कितिः
माझ्या मजनसुखविप्राप्तिः नके निश्चितीः कोणहांसि ॥१०॥ जेमा
झ्या मत्तां वेंनिजसुखः ते कोणहांसि नफे वाचि देखः स्वप्निहिंया सुखा
वें मुखः अनोळखपें जालें ॥११॥ चंद्रकिराणि वें अमृत जे विव

यसा अ प्राप्तः ते विमोक्षं निजसुखनिश्चित न के प्राप्त अपरत्तां ॥ १३ ॥ पुन
निर्गोली लियां हिं गो विडाः असुइ वि आ वडे मुडाः जवळि दिसा वर पडा
न के वि रोकडाः असाग्ये ॥ १४ ॥ ते विमोडु निमोक्षि मक्तिः नानासाधनिय
र्धमिगतिः युं सिमा स्या सुखा वि सुख प्राप्ति न के निश्चिति उदवा ॥ १५ ॥
जि हिं मा स्या मजन परवडिः केलि मक्ति वि कुषवाडिः ते मा स्या निजसु
खा वि गोडि पा वले रोकडिः असांतका ॥ १५ ॥ ज्या निजसुखा चां गीयि
सिष्णे पणा वि माष नाहिं इंद्रियां च कहिं न पडे पांगु ॥ १६ ॥ जे जे वि
षयां चें सुख ते ते इंद्रियां चें पंगीस्त देव अ पंगीस्त मक्ति सुख चो
खः ससाग्य लोक पावति ॥ १७ ॥ जे सुख पंगी तां पाहिं देहितोचि

७४
हायेविदेहिः तेंसुरवमाझ्यां सक्तांवां वायिः प्रकटलं कहिंलोपेना ॥१८॥
हेउत्तमोत्तमपरक्तपाहिः सुरवपावलेनवलकायिः परिक्वेषजोविषयिः
पजनैसांहिंसुरवप्राप्तिं ॥१९॥ पाण्यवसेंसत्संगतिः आस्तीक्यमावं
अनन्यास्थितिः अल्पहिंसासिद्धउत्थां सक्तिः विषयनिवृत्तितेगोहो
ये ॥२०॥ श्लोका ॥ बाध्यमानोपिमद्रक्तो विषयै रजितेन्द्रियः ॥ प्रायः प्र
गल्भया सक्त्या विषयै नासिपुयते ॥१८॥ माझां वायिं अनन्यास्थितिः
सप्रेमयुक्तपजनस्थितिः ऐशियां सक्तां विषय बाधितिः हे व्याख्यान
स्थिति केविद्यो ॥१९॥ आवडि करितां मासि सक्तिः विषयवासनाज
ळोनिजातिः तेचउपजेविया शक्तिः हे कोणें युक्ति मानावि ॥२०॥ अ

८

पर

रिमाउठितांउजषेः तेविपत्तिनंविषयो द्वाषेः हैंनिरोपणको वषेः
साधारणा॥२३॥ केवळुजोविषयाशाक्तुसंसारिंप्रपंचयुक्तुतोहिप्र
संगेंजालियांसक्तु होयेविरक्तुतेआयिक॥२४॥ जिविंपत्तिलागात्ति
गोडः नाहिंमावळलिविषयबाडः ऐसेंउभयताअवघडः अतिसांक
उजयासि॥२५॥ तेणेंसुखचयावंपत्तिगोणधराविविषयाशक्तिः
तिविहिहोयेविरक्तिः ऐकतेसुक्तिसांगेंन॥२६॥ लवणासिमिळतांजषः
विरुनिसांडितकाळः तेविपत्तिवाढण्यांप्रवळः विषयमळेडेवि
पांडि॥२७॥ यार्परमजनपरिपाटिः विषयांसिफेडुटिः निजसुखा
वितापेपेडिः पडेमिविस्थानंदे॥२८॥ मजपाहिजेविषयनिवृत्तिः

या हेतुना हिंकेलिपत्तिः मृणा लाविषया विविक्तिः कोणो युक्तिः
डियासि ॥ २९ ॥ ये विविधैः उत्तरः सांगता हे सांग गधरः दिपा वापट लावे
स्वान्तर तो जाळि प्यर नगरः ते सैहं ॥ ३० ॥ श्लो कु ॥ यथाग्निः सुसमि
द्वा वि करो सुधां सि सस्मरता ॥ तथामदिषया पत्ति रुद्र वेना सि द्रु
त्स्तु शः ॥ ३१ ॥ टिका ॥ दिप लावा वया लागुनिः सो ज्यष्टु वेला जो वनि
तो अक्चटे पडिला अग्नि तिडकि पडो निहणां कुरिं ॥ ३२ ॥ तो अने छि
तु चिये कसरेः को पटे आशिं धवळारे नगरे पुरं मंदिरेः गीर कदरेः
पयस्म करि ॥ ३३ ॥ ते सि अल्प हि मासि पत्ति अद्र युक्त प्रवे रा ल्या
वितिः संवित क्रियमाण पाप पत्तिः होये जाळित निशेष ॥ ३४ ॥

पूर्वपापाचे समष्टि मष्टिः चित्तिजडले होते प्रबुधः ते चित्त आतयं चष्टः विषय व्याकृष्ट सर्वे दानेन स्यात्
स्त्रीया फक्तिलेखेः पूर्वपापावासमुहनात्तेः जेविकां कापुरदिपक्षेः स्वर्गः निशेषनासे तत्तुच्छात्

(9)

ऐसें निर्मेळ जालियांचित्तः ब्रह्मप्रकाशेस देादितः मग तेन केविष
याशक्तः होये विरक्तः अने छितां ॥ १३५ ॥ फक्तिलेखाविषे वाढि गारिमाः
ते संपुर्ण फक्ति वामहिमाः कोण जाणे पक्तोत्तमाः आगाम निग
माः अतर्क्य ॥ १३६ ॥ अलक्ष लक्षे नामा सिफक्तिः अतर्क्य तर्कना
शास्त्र युक्तिः अगाधनातणे निश्चितीः साधन विप्रतिः सीण तां हिं
॥ १३७ ॥ पुर्णमासे फक्तिये पारः मजहि न कोण साचारः यालागी फक्तांचामी
आज्ञाधारः नुसंघि उत्तरः सर्वथा ॥ १३८ ॥ अगाध फक्तां विधोरिः या
लागी मिसे वाकविः सावें पदधारि लेसे उरिः वंदि शिरिः अंधिरेणु ॥ १३९ ॥
फक्तिलेखावितां वाटे गोडः फज मूद्रा अति अवघडः फक्तिये अंतर

9A

अतिगुः न कण्ठे उधः श्रुतिशास्त्रां ॥ ४१ ॥ ज्ञानसांगतां अतिस्फुगमः
परतिरहस्यगुणपरमः अहमिह उपजे प्रेमः ऐसें देवर्मलाविल्यो
न लगे ॥ ४२ ॥ कृपणुजहिंदुरि जायेः तो प्यारिचें वेवणे जिबिं वाहेः तैसें
माझे प्रेम पाहेः जो हृदै वाहे सर्वदा ॥ ४३ ॥ स्त्रिगेलि असतां माहे रिः ध्या
ता विप्र कटे जि कारिः हाव भाव कटासु करिः सकाम करि पुरुषार्त ॥ ४४ ॥
नसते स्त्रियेचें ध्यान करितां प्रकट दिसे यथार्थताः मिंस्च तसिद्ध ह
दे असतां सहज म दपता चित्तां मज ॥ ४५ ॥ वंध्या गर्भसंभव ल्या
पाविः उत्तमासे वा वि गोरटिः तैसि मास्या प्रेमा विपोविः आवडि
मोदिः जें देाये ॥ ४६ ॥ जैसे वंध्या गर्भ वेडो हजेः तैसें मास्या प्रे

मायेसादृष्टेः पोटातुले न कण्ववणे उल्हासवणे च ढोवादि ॥ ४७ ॥ सदे
 वों जावाधि आलियां घराः जेवि सर्व स्ववेचि सुंदराः तेवि मासा कण्व
 व्यापराः ज्याच्या जिहारा बोसडो ॥ ४८ ॥ बिज आधिका आधिके परिताः
 उल्हासुद्धाचि वळ्याचियाचिताः तेवि सर्व स्यमज अपि ताः तेसि उल्हा
 सताजें होये ॥ ४९ ॥ स्वरूपमगुणसमर्थ परताः निघोनि गेलियां तत्त्वताः
 सुलानी जेवित षमधि कोताः तेसि कण्ववण ताजें ठुवि ॥ ५० ॥ सानां
 वंगमाशि मक्तिः उद्धवाजा निश्चितीः जे मक्ति सि फुलो निमिं श्रीप
 तिः मक्तो हातिं आकुलो ॥ ५१ ॥ चढसा आवडि माशि प्रितिः तेचि ज
 णां माशि मक्तिः ऐसा मक्ति माहि माशि प्रितिः स्वये उद्धवा प्रतिसांतु ॥ ५२ ॥

16A

आवडि धरुनिपोटेंसिः देवोसोगे उडु वामिः मासिभक्तिजेजाणोपे
सिः अरवंडजि वापासिं मिं असें ॥ ५३ ॥ संसारतरणो पायिः हेचिये
किमुखपाहिः मोक्षलागे इचां पायिः इतरसाधनें कायिबापुडिं ॥ ५४ ॥
मितवं अजितलोकिं तिहिः सुखमजभक्तिप्रतापें पांहिः जीतौनि वांयिं
वां वांयिः पनावबषें पांहिं वस्यकेलां ॥ ५५ ॥ या लागीसर्वेचिष्योचे
मायां मासिभक्तिचिगासर्वेचाः ऐकप्रभेति कंचाः तुजतलुतासां
सगेन ॥ ५६ ॥ श्लोक ॥ नसाधर्यातमायोगो नसांख्यं धर्म उडुवा ॥ न
स्वाध्यायस्तपस्यागो यथाभक्तिर्ममोजिता ॥ २० ॥ टिका ॥ सांख्यजें
निसानियः कर्मजें निसुनैमिसुः अष्टांगयोगसमस्तः न कृति समर्थः

साधना
वेभाषा

मत्प्राप्ति॥५७॥ स्याध्यायनजे वेदाध्ययनः पतेजे वातांबुपर्णाशनः
 सागुजो संन्यास्य हृणः मासेपत्तिविणवापुडि॥५८॥ जेसिनाके
 विणवरवः कांसिरे विणअवेवः पत्तीरे विणअहेवः जाणपांतोसवः
 विटंबु॥५९॥ तेसिमासेपत्तिविणः सकणसाधने बापुडिजाणः मज
 पावावेयासमर्थपणः नाहिआंगवणसमसां॥६०॥ तेसिनके मासिप
 त्तिः चळतिवाढुनिमासिप्रतिः तकाळकशिमासीप्राप्तिः नकेपंगी
 स्तिआणि कांवि॥६१॥ जेकांउपजतिमासिपत्तिः तेकांविजातिमा
 सीप्राप्तिः हे पुनः पुनहांउडवाप्रतिः हरिखे श्रीपतिसांगतु॥६२॥
 रत्नासंवे जेसिदिप्तिः अरुणासंवे जेविणपत्तिः तेविपत्तिपासि

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com